THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department

VOL. XX No. 6
FEBRUARY, 1938

FINDING GOD IN CRISES.

By Rev. Fred W. Haberer, a Gentile Christian Who Loves the Jews

Modern Jewry is facing a real crisis at the time of this writing. Great Britain promised a National Home for the Jews in the Balfour Declaration. That promise was confirmed by the League of Nations in the Palestinian mandate granted to Great Britain. Since the close of the World War thousands of Jews from all parts of the world have been repatriated in the land of their fathers. Palestine was one of the few lands which could show a balanced budget with a surplus during the years of the depression. Millions of Zionist gold flowed into the land. Yet in spite of all this, the most recent plan concerning Palestine, which was offered by Britain to the League of Nations, would destroy all the hopes of the Jews. Only a very small portion of "Eretz Yisrael" would comprise the proposed "Jewish State", leaving Jerusalem in the hands of Great Britain and most of the land forming an Arab State. At last the Zionist dream of a "Jewish State" seemed about to be realized. But such a State! With its ancient capital, Jerusalem, still in the hands of aliens, such a "Jewish State" would be like Pesach without Mazoth!

How will Israel face this crisis? Denunciations, mass meetings, etc., will avail nothing. Will Zionism seek to evade or to avert this crisis with gold or will the Jews, like Jacob, face this crisis and find God?

FACE TO FACE WITH GOD

In the Sedras "Vayetze" and "Vayishlach" of the book of Genesis we find the record of two great crises in the life of Jacob. In each instance Jacob was desperate and each time he came face to face with God and received comfort, assurance and blessing from Jehovah.

The first crisis came as Jacob was fleeing from home in fear of his enraged brother, Esau. One night on his journey, as he slept, Jacob had a vision:

> "And he dreamed and behold a ladder set up on the earth, and the top of it reached to heaven and behold the angels of God ascending and descending upon it. And behold the Lord stood above it and said, I am the Lord God of Abraham thy father and the God of Isaac: the land whereon thou liest, to thee will I give it and to thy seed......and in thee and in thy seed shall all the families of the earth be blessed. And behold, I am with thee and will keep thee in all places whither thou goest and will bring thee again into this land for I will not leave thee until I have done that which I have spoken to thee of. And Jacob awaked out of his sleep and he said, Surely the Lord is in this place and I knew it not...... And Jacob vowed a vow saying,......then shall the Lord be my God." (Genesis 28:12-16, 20,21).

Jacob looked to Jehovah in that crisis and found God ready to care for him and to protect him and Jacob vowed that he would serve Jehovah.

The second crisis overtook Jacob as he was returning home after an absence of twenty years. It was no lone fugitive with only his staff in his hand who stood beside the ford Jabbok that night. During the intervening years, Jacob had become the prosperous head of a large household with several wives, eleven sons, much cattle and many servants. He still feared Esau and sent ahead all that he had as a present for his brother, hoping thereby to secure his own acceptance and safety. Even his wives and children were sent over the brook:

> "And Jacob was left alone and there wrestled a man with him until the breaking of the day." (Genesis 32:24).

When Jacob was suddenly seized by that unknown adversary in the dark night he probably thought that it was Esau who had him. He may have been awakened out of sleep to find himself in the clutches of someone. Fearing the worst, Jacob battled in desperation until dawn. When the touch of his opponent's finger made him permanently lame, Jacob realized that it was no mere human with whom he was dealing. Instead of struggling to escape, he now strove to retain his hold on that mysterious being and refused to release his hold until he received a blessing.

> "And Jacob called the name of the place, Peniel: for I have seen God face to face and my life is preserved." (Genesis 32:30.)

GOD IN HUMAN FORM

Now the Scripture says distinctly that it was a MAN (Hebrew, "Ish") who wrestled with Jacob (see verse 24 above). Yet Jacob said, "I have seen GOD (Hebrew, "Elohim") face to face." (see verse 30 above). Evidently God had taken human form in order to manifest Himself to Jacob at that great crisis in his life.

MANOAH ALSO SAW GOD

Several centuries later a great crisis faced the descendants of Jacob. Because of the sins of Israel the Lord delivered them into the hands of the Philistines, who greatly oppressed them for forty years. One day a stranger suddenly appeared to the wife of Manoah and promised her that she should bear a son who would "deliver Israel out of the hand of the Philistines." (Judges 13:5). When the Jewess related this strange event to her husband he prayed to God that the messenger might return and give further information about the care of the promised child, Samson. When the messenger reappeared in response to Manoah's prayer, the woman ran at once to tell her husband:

> "And Manoah arose and went after his wife and came to the man and said unto him, Art thou the man that spakest unto the woman? And he said, I am." (Judges 13:11).

Notice that the word used twice in this verse is "MAN" (Hebrew, "Ish"). This same "man" by a convincing miracle proved to Manoah that he was not a mere human being.

> "And Manoah said unto his wife, We shall surely die, because we have seen God." (Judges 13:22).

Once more God had taken human form to manifest Himself at a crisis in the history of His Chosen People.

GOD MANIFESTED IN THE MESSIAH

About nineteen hundred years ago, Israel faced a grave crisis. Rome oppressed the people. An Edomite, Herod, reigned as king in Palestine and sin and wickedness were on every hand. Religion deteriorated into a mere formality and ritual observance. Once more, God took to Himself human form. This time it was for the final and complete manifestation of Himself as the Messiah and Redeemer of His people, Israel. This blessed manifestation had been promised over and over again in the Old Testament. The Rabbis had written long treatises upon the subject of the Messiah and had expounded many passages of Scripture as referring to Him.

One example of such prophecy and Rabbinical exposition is the well-known promise given hundreds of years before by the great prophet Isaiah:

> "For unto us a child is born, unto us a son is given and the government shall be upon his shoulder and his name shall be called, Wonderful, Counsellor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace." (Isaiah 9:6).

The targum Jonathan quotes this passage, paraphrasing the last part:

> "For unto us a child is born......the Messiah whose peace shall increase in his day."

In the Midrash on Deuteronomy 1:17, we find the words:

> "The King Messiah, of whom it is written, 'For unto us a child is born' (Isaiah 9:5)".

Isaiah distinctly stated that a "child" should bear the name, "The Mighty God". The Rabbis state that this passage refers to Messiah.

Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

UNBELIEF BRINGS CONDEMNATION

But unlike Jacob and Manoah, the Jews of Jesus' day did not accept the manifestation of God which was granted to them in the person of His Son, the Messiah. As the Talmud itself admits:

> "We simply made up our minds not to accept him even as a guide." (Sanhedrin 98b).

There was deliverance from Esau because Jacob had trusted the God-man who revealed Himself by the Jabbok. Deliverance came from the Philistines at the hand of Samson because Manoah and his wife trusted and obeyed the God-man who manifested Himself to them. There could be no deliverance for Israel from the yoke of Rome because they rejected the manifestation of God in the person of the Messiah, Jesus Christ. Roman legions destroyed their city and temple and drove them out of the land to wander over the face of the earth as outcasts; unwanted and persecuted for over nineteen hundred years.

Then when their hope of a "homeland" seemed about to be realized, suddenly there came, in our own day, a revival of the Roman empire. Great Britain has not dared to challenge this "revived Rome". That was definitely seen in the Ethiopian War and again in her timidity before Italian interference in Spain. Does this latest proposal from Great Britain come because of fear? What about the Jews who will be the greatest losers under this new scheme which takes from them the power developments on the Jordan, the reclamation of the Dead Sea and even the Holy City?

"TURN YE, TURN YE, O HOUSE OF ISRAEL"

In this most recent crisis have the modern Jews, like Jacob and Manoah, turned to the God of their forefathers, who has revealed Himself in human form in the person of His Son, the Lord Jesus Christ? Or, even as their ancestors in Jerusalem did nineteen centuries ago, will they continue to reject the Messiah, the Lord Jesus Christ, who is God manifest in human form? Will they continue to resort to denunciations of the plan, condemnation of England and the League of Nations, appeals to world opinion and Zionist gatherings? The prophet Zephaniah says of such gatherings:

> "Gather yourselves together, yea, gather together, O nation that hath not shame.. ....before the day of the Lord's anger upon you." (Zephaniah 2:1,2).

Will they continue to try to affect their destiny by Zionist gold? The same prophet joins with Isaiah in warning of the futility of such schemes:

> "Neither their silver nor their gold shall be able to deliver them in the day of the Lord's wrath......" (Zephaniah 1:18).
> "Ye have sold yourselves for naught, ye shall be redeemed without money." (Isaiah 52:3).

GREATEST CRISIS STILL FUTURE

Why are the Jews going back to Palestine? The Scripture says it is for a time of Great tribulation, "the time of Jacob's trouble."

> "Alas! for that day is great, so that none is like it: it is even the time of Jacob's trouble, but he shall be saved out of it." (Jeremiah 30:7).

After all, what will it profit the Jew to have Palestine if it only means intense suffering? Yet Israel is going back and will continue to go back, under the present mandate or a new one or some other scheme. The prophecies of Scripture have never failed and never will fail. But no peace nor security awaits unbelieving Jews in Palestine:

> "And it shall come to pass that in all the land, saith the Lord, two parts therein shall be cut off and die but the third shall be left therein. And I will bring the third part through the fire, and will refine them as silver is refined and will try them as gold is tried: they shall call on my name and I will hear them: I will say, It is my people and they shall say, The Lord is my God." (Zechariah 13:8,9).

Instead, the Word of the Lord plainly says that after great suffering in which 2/3 of the people are destroyed, the remnant will "look unto Me, whom they have pierced" (Zechariah 12:10), and say, "Lo, this is our God; we have waited for him, and he will save us" (Isaiah 25:9).

THIS CONCERNS EVERY JEW!

Notice, please, that it is only when the Jews turn to Him "whom they have pierced," (Zech. 12:10), the Messiah who was "wounded for our transgressions", that they will be delivered. You, who read this, may be one of those Jews who will go through the "time of Jacob's trouble" and if you are fortunate enough to escape alive, the Scripture says that you will then accept the Messiah who was "pierced". So why wait? Accept Him now. If you die without this Saviour it means your soul is lost eternally. After all, which is more important — a few years in the "Land of Israel", followed by an eternity in hell, or eternal life which shall never end? Which is more desirable — a few feet of Palestinian earth, which must be left to one's heirs, or a permanent place in the Kingdom of God? If you have not accepted the Messiah as your Saviour, you are facing a crisis. You, too, can find God in this crisis, God manifest in the human form of the Messiah—by putting your trust in the Lord Jesus Christ.

* * *

"If thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised Him from the dead, thou shalt be saved. For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation." Romans 10: 9, 10.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

BRANCHES:

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn, Rev. Leopold Cohn. **Chicago, Ill.:** 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. **Pittsburgh, Pa.:** 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. **Philadelphia, Pa.:** 535 Spruce St., Mr. Harry Burgen, Missionary. **Buffalo, N. Y.;** 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. **Columbus, Ohio.** 1039 East Broad St. Rev. Oscar Wago. **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman. **Seattle, Washington:** Mr. David A. Cant, c/o Y.M.C.A.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. **Warsaw, Poland:** Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. **Jerusalem, Palestine:** Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. **Paris, France:** 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

TUNE IN

Our Jewish friends in the Atlantic City area are invited to tune in on station WPG, 1100 Kc, every Sunday morning, 9:45 a. m. to 10 a. m. A message is given at that hour by Rev. Coulson Shepherd, Pastor of the First Baptist Church Atlantic City, in a regular series of Radio Messages to the Jews. In these messages Mr. Shepherd first broadcasts some of the most important world events in Jewry, news items gathered industriously and patiently by him from every quarter of the globe; after the news items Mr. Shepherd gives a Bible message that is of tremendous help to every earnest and truth-seeking Jew. Tune in, and tell us how you like it.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

צו געפינען עפעס וואונדערבארעס וואס האט מיך געפיהרט צום שליאך וועגען משיח'ס קומען.

איך וויל דא באמערקען ליעבער לעזער אז דאמאלס האב איך נאך נישט געהאט געזעהן א ברית חדשה פאר מיינע אויגען, קיינער האט נאך מיר נישט געהאט געזאגט פון ישוע המשיח, וועלכער איז געה'הרג'עט געווארען פאר אונזערע זינד לויט ישעיה נ"ג. פרעגען האב איך נישט געהאט וועמען, טאמער האב איך יא עפעס געפרעגט וועגען דעם ענין א רב פון א ווייט שטעטל, האט ער נאר מורא געהאט מיט מיר דעריבער צו רעדען, אז מ'זאל איהם נישט חלילה אוועקנעמען די רבנות שטעלע. איך האב אבער קיין מורא געהאט און דוקא יא געוואלט וויסען דאס וואס האט מיין נשמה שוין אזוי לאנג געדרוקט.

(פארטזעצונג פאלגט)

אין אַ צרה געפינט מען גאָט

פון רעוו. פ. העבערער

Die אידישע וועלט האט פאר זיך נאך אלץ דעם שווערען קריזיס. מיר מיינען דא נישט די אלגעמיינע שווערע לאגע וואס די גאנצע וועלט בכלל ליידעט, נייערט מיר מיינען דעם אייגענעם נאציאנאלען שיידע־פונקט. ווי מיר וויסען האט ענגלאנד אונז פארשפראכען אין דער „באלפור דעקלאראציע" אן אייגענע היימלאנד. די ליעג פון נאציאנען האט דאס קאנפערמירט און גאראנטירט. זייט די פאריגע וועלט מלחמה זענען אידען פון ארבע פינות העולם דארטען איינגעוואנדערט און זיך באזעצט. מיליאנען דאלערס זענען דארט אריינגעפלאסען. ואחרי ככלות הכל, זענען די אויסזיכטען אויף אן „ארץ ישראל לעם ישראל" זעהר מאגער און בלאס. זעהר א קליינער פאס פון לאנד וואלט קענען אנקומען צו אידען. די הויפט שטאדט ירושלים האט מען באלד פון אונז אוועקגענומען... דאס וואלט מיינען ווי למשל „פסח אהן א קרבן פסח, אדער ווי א חתונה אהן א כלה".

די פראגע איז, ווי אזוי וועט ישראל דיעזען פראבלעם בייקאמען? וועט דאס קאנען געשעהן דורך געלד אדער דורך אמונה אין גאט, וואס מיינט, טאקע צו געפינען גאט?

אידישע היסטאריע האט פערצייכענט מעהרערע שווערע פראבלעמען וואס האבען זיך אריינגעריסען אין אידישען לעבען און דאדורך געפונען גאט און זיין ישועה.

אזוי למשל האט זיך יעקב אבינו געפונען אין א גרויסע צרה אנטלויפענדיג פון זיין ברודער עשו וועלכער האט איהם געוואלט הרג'ענען. לעזען מיר ווי יעקב האט זיך אנידערגעלעגט שלאפען, האט ער געזעהן אין חלום, ווי א לייטער איז געשטאנען אויף דער ערד און דער שפיץ האט דערגרייכט ביז'ן הימעל. גאט האט גערעדט מיט איהם און פארשפראכען איהם צו העלפען פון דער צרה. (בראשית 28, 12-21) אין יענער עת צרה האט יעקב אויסגעפונען, אז גאט וויל און קאן איהם מציל זיין.

אין א צווייטע צרה איז יעקב געווען שפעטער ביים נחל יבק, וואו ער איז געבליבען אליין, און עפעס א מענש האט זיך מיט איהם געראנגעלט ביז דער מארגענשטערן איז אויפגעגאנגען. יעקב האט גערופען דאס ארט „פניאל" ווייל ער האט געזעהן גאט פנים אל פנים און ער איז גערעטעט געווארען." (בראשית 32, 24)

דארט הייסט עס „ויאבק איש עמו", א מענש האט זיך מיט איהם געראנגעלט, דאך זאגט יעקב: „כי ראיתי אלהים", ער האט גאר געזעהן גאט. דאס מיינט, אז גאט האט אנגענומען א מענשליכען געשטאלט כדי יעקב'ן צו רעטען.

שפעטער זענען אידען ווידער געווען אין א צרה. זיי זענען צוליעב זינד אריינגעפאלען אין די הענד פון די גרויזאמע פלשתים. האט זיך עפעס א פרעמדער באוויזען צו „מנוח" און צו זיין ווייב, און האט זיי אנגעזאגט אז זיי וועלען האבען א זאהן וואס וועט זיי רעטען פון זייער צרה. (שופטים י"ג) דארט רעדט מנוח וועגען אן „איש", בכן, א מענש איז צו זיי געקומען און צו זיי גערעדט און אין צווייטען פסוק זאגט מנוח „כי אלהים ראינו", מיר האבען געזעהן גאט.

אויך דארט האט זיך גאט באוויזען אלס א מענש כדי צו אפענבארען זיין פלאן צו רעטען אידען פון א צרה.

איבער 1900 יאר צוריק איז ישראל בעפאלען א שווערער קריזיס. דאס מלכות פון רוים האט שטארק אונטערדריקט אידען. האט גאט ווידער אנגענומען דאס געשטאלט פון א מענש, ער איז ערשיענען אין קערפער פון ישוע המשיח, כדי צו רעטען זיין פאלק ישראל. אט דיעזע הבטחה וועגען א „גואל", א „משיח", וואס האט באדארפט קומען צו רעטען ישראל, האט אונז גאט אנגעזאגט דורך אלע זיינע נביאים.

איינע פון יענע הבטחות געפינען מיר אין ישעיה ט: „כי ילד ילד לנו . . . **א קינד איז צו אונז** געבוירען געווארען, א זוהן איז אונז געגעבען געווארען... זיין נאמען וועט זיין „וואונדערבאר", ראטגעבער, אל גבור, אבי עד, שר שלום". גאט ב"ה זאגט אונז אויסדריקליך אז דאס קינד וואס וועט געבוירען ווערען וועט אויך הייסען „אל גבור" — שטארקער גאט, ד"ה, גאט וועט זיך אפענבארען אין געשטאלט פון א מענש. פונקט אזוי ווי ביי יעקב'ן און ביי מנוח, ווי מיר האבען אויבען ציטירט. אבער צו דערזעלבער צייט זעהען מיר, אז יעקב און מנוח האבען יא אנערקענט אז גאט האט זיך מתלבש בבשר געווען, און אידען האבען נישט געוואלט אנערקענען אז גאט האט זיך דאמאלס אפענבארט אין דעם קערפער פון ישוע המשיח, און זיי ווילען איהם נאך עד היום אלס אזעלכען נישט אנערקענען.

מערקט ליעבער לעזער, אז יעקב איז גערעטעט געווארען פון זיין שונא עשו, ווייל ער האט געגלויבט אז דער „גאט־מענש" וואס האט זיך צו איהם באוויזען וועט איהם רעטען פון זיין צרה. אידען זענען אויך גערעטעט געווארען פון די פלשתים, ווייל מנוח און זיין ווייב האבען געגלויבט און געפאלגט וואס דער „גאט־מענש" האט זיי געזאגט וועגען דעם קינד „שמשון". דאגעגען אבער האבען אידען נישט געקאנט פריי ווערען פון מלכות רוים ווייל זיי האבען נישט געוואלט אנגעמען דעם משיח וואס האט זיך דאמאלס צו זיי אפענבארט אלס „גאט־מענש".

אוי ווי ביטער האבען אידען דאמאלס באצאלט פאר זייער טעות! די רוימישע ליגיאנען זענען זיי בעפאלען, בארויבט, פארברענט און פארניכטעט. יא, עד היום זענען מיר נאך וואנדערער אהן מקום מנוחה, וואו די מיהדע ביינער אויסצורוהען.

איצטער ווען אידישע האפנונג פאר אן אייגענע היים האט שוין געהאלטען ביי רעאליזירט ווערען, געלד איז געווען לרוב, פריינדליכע נאציאנען האבען צוגעלעגט זייער גוטען ווילען און שוין שוין קלאפט די פרייהייט אן אונזער טהיר, דאך איז די גאנצע צוקונפט פלוצים פארטונקעלט געווארען רוים האט זיך צופיהרט די הענד, אי אין עטיאפיע און אי אין שפאניען, און ענגלאנד האט עפעס ווי פארלוירען דעם קוראזש ווייטער צו געהן און רעאליזירען איהר פארשפרעכען אונז אפצוגעבען אונזער לאנד. האט ענגלאנד מורא איהר פארשפרעכען צו האלטען?

ניין, נישט געלד קאן אונז העלפען צו באקומען ארץ ישראל, נייערט גאט דער „יהוה־איש מלחמה", אליין. אזוי ווי יעקב און מנוח האבען געפונען זייער הילף אין גאט, וואס האט זיך מתלבש בבשר געווען, אזוי אויך דארפען אידען טהאן אין איצטיגען מאמענט און אנערקענען, אז אין דעם הייליגען משיח, וואס איז געווען גאט־מענש, איז אונזער ישועה פאראן.

פארוואס ווילען דען אייגענטליך אידען צוריקגעהן נאך ארץ ישראל? ווייסען דען נישט אידען פון דער קומענדער „עת צרה", וואס וועט אידען דארט באטרעפען! אונזערע נביאים, ירמיה, זכריה און אנדערע זאגען עס אונז ווידער און ווידער, וואס אידען וועלען דארט מוזען דורכמאכען, דאך ווילען אידען דוקא אהין צוריקקעהרען. פא־וואס איז דאס אזוי? טא הערט: —

אין זכריה י"ב, לייענען מיר, אז גאט זאגט: „איך וועל אויסגיסען איבער'ן הויז פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גייסט פון חן און געבעט און זיי וועלען צו מיר ארויפבליקען, צו דעם, וואס איז צושטאכען געווארען, און זיי וועלען איבער איהם קלאגען, ווי מען קלאגט איבער אן איינציג קינד..." אידען זיינען עפעס ווי באוואוסטזיניג, אז ישוע המשיח, וואס איז צושטאכען געווארען פאר אונזערע זינד, וועט באלד צוריקקומען דארט אהין אויפ'ן הר הזתים (זכריה 14, 4) און דארט וועלען אידען איהם דערקענען אן זיינע וואונדען, וואס ער האט ערהאלטען ביי זיין קרייצונג, דערפאר ווילען זיי באצייטענס אהין צוריקגעהן, כדי שוין דארט צו זיין, ווען דער משיח וועט ערשיינען אלס מלך מלכי המלכים.

ליעבער לעזער. פונקט ווי יעקב און פונקט ווי מנוח האבען געפונען זייער ישועה דורך דעם „גאט־מענש", אזוי קאן אויך היינט די ישועה קומען צו אידען, נישט דורך ענגלאנד, נישט דורך די „ליעג אוו ניישאנס", נייערט דורך דעם הייליגען משיח ישוע, וואס איז געווען „גאט־מענש", דער „ד' איש מלחמה".

אונזערע ברענטשעס:

ברוקלין, נ. י.: רעוו. לעאפאלד קאהן, 27 טרופ עוועניו. פילאדעלפיא, פא.: מר. האררי בוירגען, 535 ספרוס סטריט. פיטסבורג, פא: רעוו. דזשאן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא, אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום, 316 סטענלי פלייס. לאס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו. קאלומבוס, אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 1039 איסט בראד סטריט. סידני, אסטראליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאמאנוועלטה סטריט. ווארשע, פוילען: רעוו. משה גיטלין, טארגאווא 15, מ. 4. ירושלים, פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהביי, גאספל גייט, רוסישער קאמפאונד. פאריז, פראנקרייך: רעוו. הענרי ווינסענט, 123 דאמעין עווע. באפאלא, נ. י.: רעוו. א. ב. מאכלין, 206 נארטה פארק עווע. סיאטעל, וואשינגטאן: מר. דוד א. קאנט, יאנג מענס. קר. אסאסיאיישאן.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents a year.

Rev. LEOPOLD COHN, Editor

VOL. XX No. 6 FEBRUARY, 1938

גרויסע אידען

מיר שטעלען דא דאס בילד און די ביאגראפיע פון אונזער גרויסען איד, יהודה ארי' הכהן, המכונה דר. לעאפאלד קאהן פון ברוקלין, נ. י., ער שרייבט ווי פאלגט:

איך בין געבוירען און אויפגעצויגען געווארען אין בערעזנא, אונגארן, ביי זעהר פרומע עלטערן. די גאנצע געגענד איז געווען שטארק קאטויליש, זיי האבען זעהר אפט דעמאנסטרירט זייער גלויבען, ארומטראגענדיג צלמים און „היילינע בילדער" אין די גאסען און דאס הייפעלע אידען וואס האבען דארט געוואוינט זיינען כמעט בטל געווארען בשישים. זיי, יענע אידען האבען אויף זייערע קאטוילישע שכנים געקוקט אזוי ווי אויף גויים וואס דיענען עבודה זרה, וועלכע האבען אויך א היפש ביסעל געהאסט אידען. מיינע עלטערן האבען מיך שטארק אוועקגעהאלטען, איך זאל מיט זיי חלילה נישט אין באריהרונג קומען, איך האב אפילו א טרינק וואסער פון זייערע כלים נישט געטארט טרינקען.

די דארטיגע אידען האבען לגמרי נישט געוואוסט פון אמת אין ישוע המשיח, אויך נישט פון זיין לעהרע וואס איז רעקארדעט אין ברית חדשה. דערפאר איז לגמרי קיין וואונדער וואס די צוויי עלמענטען האבען זיך געגענזייטיג געהאסט.

ווען איך בין זיבען יאר אלט געווען בין איך געווארען א קיילעכדיגער יתום, מיינע ליעבע עלטערן זיינען מיר אוועקגעשטארבען און האבען מיך איבערגעלאזט אויף מיין אייגענעם אחריות. דאס האט מיך געפיהרט שוין פון מיין יונגהייט אן צו גלויבען און צו פארטרויען אין גאט. ווען איך בין בר מצוה געווארען האב איך באשלאסען צו לערנען אונטער אלע אומשטענדען, לערנען טאג און נאכט, ביז איך וועל ווערען א מורה הוראה בישראל. א קאפ צו לערנען האב איך געהאט א גוטען, און שוין ביי מיין בר מצוה האבען אידען בעלי תורה אויף מיר גרויסע האפנונג געלעגט.

אזוי בין איך פלייסיג געזעסען איבערן „תנו רבנן", ש"ס ופוסקים, פאר 5 לאנגע יאר און צו 18 יאר האב איך באקומען סמיכה. איינער פון די גאר גרויסע רביים פון יענער צייט, אין וועמעס ישיבה איך האב געלערענט, ר' זלמן לייב טייטעלבוים, דער סיגעטער רבי, האט קאנפארמירט מיין סמיכה, און בין געווארען רב.

אין יענער צייט איז צום רבין אריינגעקומען א איד א גביר פון נעבען סיגעט בכן, דער רבי זאל איהם רעקאמענדירען פאר זיין טאכטער עפעס א לייטישען שידוך. יענער איד האט פאר זיין גע-

דר. לעאפאלד קאהן, זצ"ל

ראטענער טאכטער געהאט א גרויסען נדן, האט ער געוואלט א בחור — אן עלוי און ווען א רב — נאך בעסער. דער רבי האט נישט לאנג געטראכט, ער האט מיך באלד געלאזט צו זיך אריין רופען אין זיין פריוואטען בית המדרש און האט מיך פאר יענעם נגיד פארגעשטעלט אלס א „רב צעיר", און ווייל דער רבי האט מיך באמת ליעב געהאט און קיין עלטערן האב איך נישט געהאט, איז ער, דער סיגעטער רבי, געווארען דער גאנצער מחותן פון חתן'ס צד. מ'האט געשריבען תנאים, גע'סילוק'ט דעם נדן און אביסעל שפעטער חתונה געמאכט. דאס איז געווען אין יאר 1880.

געוועהנליך האבען מיך מיינע פרוים עלטערן גענומען אויף „קעסט" און בין אויך ווייטער געזעסען און געלערענט. עס האט זיך דאמאלס געיאוועט א חברה מיט אידען וואס האבען מיך געוואלט באקומען אלס רב אין זייער שטעטל. איך האב דאס אבער אום קיינעם פרייז נישט געוואלט אננעהמען צוליעב דעם כבוד פון מיין רבין הרב הצדיק פון סיגעט. אבער איניגע יאר שפעטער, ווען ער איז נפטר געווארען האב איך אנגענומען דאס רבנות ביי דריי חברות אין דריי פארשידענע שוהלען.

אזוי זיצענדיג איבער דער גמרא האב איך פלוצים דערבליקט א שטעלע אין סנהדרין דף צ"ז, ע"א, ווי פאלגט: „ששת אלפים שנה הוי עלמא שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח", זאגט דארט די רש"י, אז נאך די צווייטע טויזענד יאר וועט משיח קומען און א סוף מאכען צום אידישען גלות. אט דאס האט אויף מיר א שרעקליכען איינדרוק געמאכט ווייל איך האב דאך אזוי שווער געווארט אז משיח זאל קומען און דא זעה איך אז דער משיח איז שוין לאנג געקומען, און דאס אידישע גלות האט נאך אלץ נישט גענומען א סוף. איז דאס מעגליך — האב איך מיך געפרעגט — אז גאטס הבטחה אן ענד מאכען צו אונזער גלות, זאל האבען געפעהלט? אז דער משיח איז שוין לאנג געקומען זאגט דאך מיר די גמרא וואס איך האב בעטראכט פאר אמת און הייליג, היילינער אפילו פון תנ"ך, טא ווי איז עס רען מעגליך אז גאט זאל נישט האבען געהאלטען זיין פארשפרעכען?

מיין ערשטער געדאנק כדי די זאך בעסער צו פארשטעהן, איז געווען צו לערנען דאס ספר דניאל, ווייל איך האב שוין לאנג געהערט אז אין דניאל איז א סך סודות פאראנען וועגען משיח, וועלכער וועט קומען אן ענד צו מאכען פון אונזער גלות. אבער אזוי באלד ווי איך האב דאס געוואלט טהון איז מיר באלד אין געדאנק געקומען אן אנדערער מאמר פון דער גמרא, נעמליך, „תפח עצמן של מחשבי קצין", ד"ה, פארשאלטען זאלען ווערען די ביינער פון די וואס רעכענען-נאך די ענד פון צייט. קאן איך דאך נישט לערנען „דניאל" כדי אויסצורעכענען ווען די גאולה בעדארף זיין. איך האב אבער פארט ריזיקירט און יא געלערענט „דניאל", יהיה מה שיהיה. דארט האב איך אין קאפיטעל

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.